

Publicerad 2012-08-07 22:21 av Suzy med punkterna

Som jag saknar dig

Regnet faller allt som oftast nu,
men aldrig så där befriande som du kan falla över mig.
Livet går på något vis alltid vidare,
även om det bara är sekunder.
Jag vet inte om du vet, hur dina andetag saknas,
hur dina bokstäver saknas mina fingrar.

Jag önskar ibland att jag skulle kunna säga,
att saknaden blir lättare.
Men hur skulle den, när det är du som gav mig meningen.
Meningen som för alltid är tatuert i mitt inre.
Jag vet inte om du vet, hur dina andetag saknas,
hur mina läppar saknar dina.

Jag minns knappt längre hur allting började,
minns inte längre vägen till berget.
Men jag kommer fortfarande ihåg hur mina drömmar
blev en del av mitt jag.
Hur du blev en del av mitt regn och min längtan.
Åh som jag saknar dig hjärtat just nu.

Jag delar fortfarande mitt liv med beska droppar
och drömmar om drömmen.
Jag låser fortfarande allt för sällan min dörr
och väntar fortfarande dina steg i trappen.
Mycket är som det alltid har varit men..
är vi fortfarande det vi alltid var?

Jag kan inte längre skriva och kanske är det så
att jag inte ens försöker längre.
Detta är ingen poesi, inget rosaskimrande,
inget svart.
Detta är bara ett brev till dig från mig.
Ett brev skrivet av kärlek, av fingrar som dött
men med ett hjärta som alltid kommer slå för dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Suzy med punkterna med Poeter.se id #24926 innehar upphovsrätten